॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

साध्या वै देवाः सुंवर्गकांमा एतः षंड्रात्रमंपश्यन्तमाहंर्न्तेनांयज ततो वै ते सुंवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वाः सः षड्रात्रमासंते सुवर्गमेव लोकं यंन्ति देवस्त्रं वै षंड्रात्रः प्रत्यक्ष्ड् ह्यंतानिं पृष्ठानि य एवं विद्वाः सः षड्रात्रमासंते साक्षादेव देवतां अभ्यारोहन्ति षड्रात्रो भंवति षड्वा ऋतवः षद्वष्ठानिं (१)

पृष्ठेरेवर्तूनन्वारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव प्रतिं तिष्ठन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रंथन्तरम्सौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रतिं तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्वसायंनी स्रुती ताभ्यांमेव स्वं लोकं यंन्ति त्रिवृदंग्निष्टोमो भविति तेजं एवावं रुन्धते पश्चद्शो भवतीन्द्रियमेवावं रुन्धते सप्तद्शः (२)

भ्वत्युन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायन्त एकविश्शो भंवित प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवात्मन्दंधते त्रिण्वो भंवित विजित्यै त्रयिश्वश्शो भंवित प्रतिष्ठित्यै सदोहिवधीनिनं एतेनं षड्यत्रेणं यजेरुन्नाश्वंत्थी हिवधीनं चाग्नींग्रं च भवतस्तिद्धि सुंवर्ग्यं चुकीवंती भवतः सुवर्गस्यं लोकस्य समंध्या उलूखंलबुग्नो यूपो भवित् लोकः सरंस्वत्या यान्त्येष वै देवयानः पन्थास्तमेवान्वारोहन्त्यात्रं यान्त्यवर्तिमेवान्यस्मिन्प्रतिषज्यं प्रतिष्ठां गंच्छन्ति यदा दशं शतं कुर्वन्त्यथैकंमुत्थान १ शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुंष्येवेन्द्रिये प्रति

प्रतिष्ठित्यै प्राश्चों यान्ति प्राङ्गिव हि सुंवर्गः (३)

द्वितीयः प्रश्नः

तिष्ठन्ति यदा शतः सहस्रं कुर्वन्त्यथैकंमुत्थानः सहस्रंसिम्मतो वा असौ लोकोऽमुमेव लोकमभि जयन्ति यदैषां प्रमीयेत यदा वा जीयेर्त्रथैकंमुत्थान्नतिस्न तीर्थम्॥ (४)

वा जीयेंर्न्नथैकंमुत्थान्नतिष्धं तीर्थम्॥ (४)

पृष्ठानिं सप्तद्यः सुंवर्गो जंयन्ति यदैकांदश च॥———[१]

कुसुरुविन्द औद्दांलिकरकामयत पशुमान्थस्यामिति स

एत र संप्तरात्रमाहंर्त्तेनांयजत् तेन् वै स यावंन्तो ग्राम्याः प्रावस्तानवां रुन्द्व य एवं विद्वान्थ्संप्तरात्रेण यजंते यावंन्त एव ग्राम्याः प्रावस्तानेवावं रुन्द्वे सप्तरात्रो भेवति सप्त ग्राम्याः प्रावंः सप्तारण्याः सप्त छन्दा रूस्युभयस्यावं रुद्धे त्रिवृदंग्निष्टोमो भेवति

स्प्तार्ण्याः स्प्त छन्दाईस्युभयस्यावंरुद्धौ त्रिवृदंग्निष्टोमो भंवति तेर्जः (५) एवावं रुन्द्धे पश्चदशो भंवतीन्द्रियमेवावं रुन्द्धे सप्तदशो

भंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायत एकविर्शो भंवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्धंते त्रिण्वो भंवति विजित्यै पश्चविर्शोंऽग्निष्टोमो भंवति प्रजापंतेरास्यै महाव्रतवानन्नाद्यस्यावंरुद्धै विश्वजिथ्सवंपृष्ठोऽतिरात्रो भंवति सर्वस्याभिजित्यै यत्प्रत्यक्षम्पूर्वेष्वहंः

पृष्ठान्युंपेयुः प्रत्यक्षम् (६)

विश्वजिति यथां दुग्धामुंप्सीदंत्येवमुंत्तममहंः स्यान्नैकंरात्रश्चन स्याँद्वहद्रथन्तरे पूर्वेष्वहुःसूपं यन्तीयं वाव रंथन्तरम्सौ बृहदाभ्यामेव न यन्त्यथों अनयोरेव प्रतिं तिष्ठन्ति यत्प्रत्यक्षं विश्वजितिं

पृष्ठान्युंपयन्ति यथा प्रत्तां दुहे तादृगेव तत्॥ (७)

तेजं उपे्युः प्रत्यक्षं द्विचंत्वारि श्वा॥—————[२] बृहस्पतिंरकामयत ब्रह्मवर्चसी स्यामिति स एतमेष्टरात्रमेपश्यत्तम

ततो वै स ब्रह्मवर्चस्यंभव्द्य एवं विद्वानेष्टरात्रेण यजेते ब्रह्मवर्चस्यंव भेवत्यष्टरात्रो भेवत्यष्टाक्षेरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसम्गायित्रयेव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्द्धेऽष्टरात्रो भेवति चर्तस्रो वै दिश्श्चर्तस्रो-ऽवान्तरदिशा दिग्भ्य एव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्द्धे (८)

त्रिवृदंग्निष्टोमो भंवति तेजं एवावं रुन्द्धे पश्चद्शो भंवतीन्द्रियमेवावं रुन्द्धे सप्तद्शो भंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायत एकविष्ट्शो भंवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्धंते त्रिण्वो भंवति विजित्यै त्रयस्त्रिष्ट्शो भंवति प्रतिष्ठित्यै पश्चविष्ट्शों-ऽग्निष्टोमो भंवति प्रजापंतरात्ये महाव्रतवांनन्नाद्यस्यावंरुद्धो विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भंवति सर्वस्याभिजिंत्य॥ (९)

दिग्भ्य एव ब्रह्मवर्चसमवंरुन्थेऽभिजिंत्यै॥————[३] प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ताः सृष्टाः क्षुधं न्यांयन्थ्स एतं

नंवरात्रमंपश्यत्तमाहंर्त्तेनांयजत् ततो वै प्रजाभ्योऽ कल्पत् यर्हि

प्रजाः क्षुधं निगच्छेंयुस्तर्हिं नवरात्रेणं यजेतेमे हि वा एतासां लोका अक्रप्ता अथैताः क्षुधं नि गंच्छन्तीमानेवाभ्यों लोकान्कंल्पयति तान्कर्ल्पमानान्प्रजाभ्योऽनुं कल्पते कर्ल्पन्ते (१०)

अस्मा इमे लोका ऊर्जं प्रजासुं दधाति त्रिरात्रेणैवेमं लोकं केल्पयति त्रिरात्रेणान्तरिक्षं त्रिरात्रेणामुं लोकं यथां गुणे गुणमन्वस्यंत्येवमेव तल्लोके लोकमन्वंस्यति धृत्या अशिथिलम्भावाय ज्योतिर्गौरायुरिति ज्ञाताः स्तोमां भवन्तीयं वाव ज्योतिंरन्तरिक्षं गौरसावायुरिष्वेव लोकेषु प्रतिं तिष्ठन्ति ज्ञात्रं प्रजानाम् (११)

गुच्छुति नुवरात्रो भंवत्यभिपूर्वमेवास्मिन्तेजों दधाति यो ज्योगांमयावी स्याथ्स नंवरात्रेणं यजेत प्राणा हि वा एतस्याधृंता अथैतस्य ज्योगांमयति प्राणानेवास्मिन्दाधारोत यदीतासुर्भवंति

जीवंत्येव॥ (१२) कर्त्पन्ते प्रजानात्रयंस्त्रिःशच॥

प्रजापंतिरकामयत् प्र जांयेयेति स एतं दर्शहोतारमपश्युत्तमंजुहो दशरात्रमंसृजत तेनं दशरात्रेण प्राजायत दशरात्रायं दीक्षिष्यमाणो दर्शहोतारं जुहूयाद्दर्शहोत्रैव देशरात्र एमुंजते तेन दशरात्रेण प्र जायते वैराजो वा एष यज्ञो यद्देशरात्रो य एवं विद्वान्देशरात्रेण यजंते विराजंमेव गेच्छिति प्राजापत्यो वा एष यज्ञो यद्देशरात्रः (१३)

य पूर्व विद्वान्दंशरात्रेण यजंते प्रैव जांयत इन्द्रो वै स्टिङ्क्वतांभिरासीय्म न व्यावृतंमगच्छ्य्य प्रजापंतिमुपांधावत् तस्मां एतं दंशरात्रम्प्रायंच्छ्तमाहंर्त्तेनांयजत् ततो वै सौं- उन्याभिदेवतांभिर्व्यावृतंमगच्छ्य एवं विद्वान्दंशरात्रेण यजंते व्यावृतंमेव पाप्मना भ्रातृंव्येण गच्छति त्रिककुद्वै (१४)

पुष युज्ञो यद्दंशरात्रः कुकुत्पंश्चद्दशः कुकुदंकिविश्शः कुकुत्रंयिश्वर्शो य पुवं विद्वान्दंशरात्रेण यजंते त्रिकुकुदेव संमानानां भवित यजंमानः पश्चद्शो यजंमान एकिविश्शो यजंमानस्रयिश्वर्शः पुर् इतंरा अभिचर्यमाणो दशरात्रेणं यजेत देवपुरा एव पर्यूहते तस्य न कुर्तश्चनोपांच्याधो भविति नैनंमभिचरंन्थ्स्तृणुते देवासुराः संयंत्ता आसुन्ते देवा पृताः (१५)

देवपुरा अंपश्यन् यद्दंशरात्रस्ताः पर्यौहन्त् तेषां न कुर्तश्चनोपाँच्याधोऽभवत्ततों देवा अभंवन्परासुरा यो भ्रातृंच्यवान्थ्स्याथ्स दंशरात्रेणं यजेत देवपुरा एव पर्यूहते तस्य न कुर्तश्चनोपाँच्याधो भंवति भवंत्यात्मना पराँस्य भ्रातृंच्यो भवति स्तोमः स्तोमस्योपंस्तिर्भवति भ्रातृंच्यमेवोपंस्तिं कुरुते जामि वै (१६)

एतत्कुंर्वन्ति यज्ज्यायार्सस् स्तोमंमुपेत्य कनीयारसमुपयन्ति यदंग्निष्टोमसामान्यवस्तांच पुरस्तांच् भवन्त्यजांमित्वाय त्रिवृदंग्निष्टोमों ऽग्निष्टुदाँग्नेयीषुं भवति तेजं प्वावं रुन्द्वे पश्चद्रश उक्थ्यं ऐन्द्रीष्विन्द्रियमेवावं रुन्द्वे त्रिवृदंग्निष्टोमो वैंश्वदेवीषु पृष्टिंमेवावं रुन्द्वे सप्तद्रशों ऽग्निष्टोमः प्रांजापृत्यासुं तीव्रसोमों-ऽन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायते (१७)

एकवि श्र उक्थ्यंः सौरीषु प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवात्मन्धंत्ते

सप्तद्शौँऽग्निष्टोमः प्रांजापृत्यासूंपह्वयं उपह्वमेव गंच्छति त्रिण्वावंग्निष्टोमाव्भितं ऐन्द्रीषु विजित्ये त्रयस्त्रिष्श उक्थ्यां वैश्वदेवीषु प्रतिष्ठित्ये विश्वजिथ्सवंपृष्ठोऽ तिरात्रो भंवति सर्वस्याभिजित्यै॥ (१८)

प्राजापत्यो वा एष युज्ञो यद्देशरात्रस्त्रिकुकुद्वा एता वै जायत्

ऋतवो वै प्रजाकांमाः प्रजां नाविन्दन्त तेंऽकामयन्त प्रजार सृंजेमहि प्रजामवं रुन्धीमहि प्रजां विन्देमहि प्रजावन्तः स्यामेति त एतमेंकादशरात्रमंपश्यन्तमाहंरन्तेनांयजन्त ततो वै ते

प्रजार सृजमाह प्रजामव रुन्यामाह प्रजा विन्दमाह प्रजावन्तः स्यामेति त एतमेकादशरात्रमंपश्यन्तमाहंरन्तेनांयजन्त ततो वै ते प्रजामंसृजन्त प्रजामवारुन्थत प्रजामंविन्दन्त प्रजावन्तोऽभवन्त ऋतवोऽभवन्तदाँर्त्वानांमार्तवृत्वमृतूनां वा एते पुत्रास्तस्मांत् (१९)

आर्तवा उंच्यन्ते य एवं विद्वारसं एकादशरात्रमासंते प्रजामेव सृंजन्ते प्रजामवं रुन्धते प्रजां विन्दन्ते प्रजावन्तो भवन्ति ज्योतिरतिरात्रो भविति ज्योतिरेव पुरस्तांद्दधते सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये पृष्ठाः षड्हो भंवति षङ्घा ऋतवः षदृष्ठानिं पृष्ठैरेवर्तूनन्वारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव प्रतिं तिष्ठन्ति

गायत्रम्ब्रह्मवर्चसङ्गांयत्रियामेव ब्रह्मवर्चसे प्रतिं तिष्ठन्ति

चतुर्वि शो भंवति चतुर्वि शात्यक्षरा गायत्री (२०)

चतुश्चत्वारिष्शो भंवित् चतुंश्चत्वारिष्शदक्षरा त्रिष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुत्रिष्टुभ्येवेन्द्रियं प्रतिं तिष्ठन्त्यष्टाचत्वारिष्शो भंवत्यष्टाचत्वारिष्शतं जगंती जागंताः पृशवो जगंत्यामेव पृशुषु प्रतिं तिष्ठन्त्येकादशरात्रो भंवित पश्च वा ऋतवं आर्तवाः पश्चर्तुष्वेवार्त्वेषुं संवथ्सरे प्रतिष्ठायं प्रजामवं रुन्थतेऽतिरात्राविभेतों भवतः प्रजायै परिगृहीत्यै॥ (२१) तस्मौद्राय्त्र्येकात्रपंश्चाश्चं॥———[६]

ऐन्द्रवायवाग्रांन्गृह्णीयाद्यः कामयेत यथापूर्वं प्रजाः केल्पेर्न्नितिं यज्ञस्य वै क्रुप्तिमन्ं प्रजाः केल्पन्ते यज्ञस्याक्रुप्तिमनु न केल्पन्ते यथापूर्वमेव प्रजाः केल्पयति न ज्यायार्श्सं

कनीयानितं क्रामत्येन्द्रवायवाग्रान्गृह्णीयादामयाविनः प्राणेन् वा एष व्यृध्यते यस्यामयंति प्राण ऐन्द्रवायवः प्राणेनेवैन् स् समर्धयति मैत्रावरुणाग्रान्गृह्णीर्न् येषां दीक्षितानां प्रमीयेत (२२)

प्राणापानाभ्यां वा एते व्यृध्यन्ते येषां दीक्षितानां प्रमीयंते प्राणापानौ मित्रावरुंणौ प्राणापानावेव मुंखतः परि हरन्त आश्विनाग्रांन्गृह्णीतानुजावरोंऽश्विनौ वै देवानामानुजावरौ पश्चेवाग्रं पर्येतामृश्विनांवेतस्यं देवता य आंनुजावरस्तावेवेनमग्रं परि णयतः शुक्राग्रान्गृह्णीत गृतश्रीः प्रतिष्ठाकांमोऽसौ वा आंदित्यः शुक्र एषोऽन्तोऽन्तंम्मनुष्यः (२३)

श्रियै गृत्वा नि वंत्तेऽन्तांदेवान्तमा रंभते न ततः पापीयान्भवति मृन्थ्यंग्रान्गृह्णीताभिचरंत्रार्तपात्रं वा पृतद्यन्मंन्थिपात्रम्मृ ग्राहयति ताजगार्तिमार्च्छंत्याग्रयणाग्रांन्गृह्णीत् यस्यं पिता पितामृहः पुण्यः स्यादथ तन्न प्रांष्ठुयाद्वाचा वा पृष इंन्द्रियेण व्यृध्यते यस्यं पिता पितामृहः पुण्यः (२४)

पुण्यः स्थादयः तन्न प्रान्नुवाद्वाया वा पुष इान्द्रवणः व्यव्यतः वस्य पिता पितामहः पुण्यः (२४) भवत्यथः तन्न प्राप्नोत्युरं इवैतद्यज्ञस्य वार्गिव यदाँग्रयणो वाचैवैनमिन्द्रियेण समर्थयति न ततः पापीयान्भवत्युक्थ्याँग्रान्गृह्णीताभि

सर्वेषां वा पुतत्पात्रांणामिन्द्रियं यदुंक्थ्यपात्र सर्वेणेवैनंमिन्द्रियेणाति प्र युंक्के सरंस्वत्यभि नों नेषि वस्य इति पुरोरुचं कुर्याद्वाग्वै (२५) सरंस्वती वाचैवैनमित प्र युंक्के मा त्वत्क्षेत्राण्यरंणानि

गन्मेत्यांह मृत्योर्वे क्षेत्राण्यरंणानि तेनैव मृत्योः क्षेत्रांणि न गेच्छति पूर्णान्यहाँन्गृह्णीयादामयाविनः प्राणान् वा एतस्य शुगृंच्छति यस्यामयंति प्राणा ग्रहाः प्राणानेवास्यं शुचो मृंश्चत्युत यदीतासुर्भवंति जीवंत्येव पूर्णान्यहाँनगृह्णीयाद्यर्हि पूर्जन्यो न वर्षेत्प्राणान् वा एतर्हि प्रजानाः शुगृंच्छति यर्हि पूर्जन्यो न वर्षेति प्राणा ग्रहाः प्राणानेव प्रजानाः शुचो मृंश्चित ताजक्य

वंर्षति॥ (२६)

गायत्रो वा ऐंन्द्रवायवो गांयत्रम्प्रांयणीयमह्स्तस्मांत्प्रायणीय-ऽहंन्नेन्द्रवायवो गृंह्यते स्व पृवेनंमायतंने गृह्णाति त्रेष्टुंभो वे शुक्रस्रेष्टुंभं द्वितीयमह्स्तस्मांद्वितीयेऽहंञ्छुको गृंह्यते स्व पृवेनंमायतंने गृह्णाति जागंतो वा आंग्रयणो जागंतं तृतीयमह्स्तस्मांतृतीयेऽहंन्नाग्रयणो गृंह्यते स्व एवेनंमायतंने गृह्णात्येतद्वे (२७)

युज्ञमांपूद्यच्छन्दाई स्याप्नोति यदाँग्रयणः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदंशन्ततं एवेनम्पुनः प्र युङ्के जर्गन्मुखो वे द्वितीयस्त्रिरात्रो जार्गत आग्रयणो यचंतुर्थेऽहंन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवेनमायतंने गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽनुं पूर्यावंतन्ते राथंतरो वा ऐन्द्रवायवो राथंतरं पञ्चममह्स्तस्मौत्पञ्चमेऽहन्नं (२८)

पुन्द्रवायवो गृंह्यते स्व पृवैनंमायतंने गृह्णाति बार्ह्तां वे शुक्रो बार्ह्तर षष्ठमह्स्तस्मांत्ष्ष्ठेऽहं ञ्छुको गृंह्यते स्व पृवैनंमायतंने गृह्णात्येतद्वै द्वितीयं यज्ञमांपद्यच्छन्दा इस्याप्नोति यच्छुकः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमहंश्वन्ततं पृवैनम्पुनः प्र युंक्के त्रिष्टुक्कं खो वे तृतीयंस्त्रिरात्रस्त्रष्टुभः (२९)

शुक्रो यथ्मंप्तमेऽहंञ्छुको गृह्यते स्व एवैनंमायतंने

गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽन् पूर्यावंतन्ते वाग्वा आंग्रयणो वाग्रष्टममह्स्तस्मादष्टमेऽहंन्नाग्रयणो गृंह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णाति प्राणो वा ऐन्द्रवायवः प्राणो नंवममह्स्तस्मान्नव्मे-ऽहंन्नेन्द्रवायवो गृंह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णात्येतत् (३०)

वै तृतीयंं यज्ञमांपुद्यच्छन्दा इस्याप्नोति यदैन्द्रवायवः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदृशन्ततं एवैन्म्पुनः प्र युङ्केऽथो स्वमेव छन्दोऽनुं पूर्यावर्तन्ते पृथो वा एतेऽध्यपंथेन यन्ति यैऽन्येनैन्द्रवायवात्प्रतिपद्यन्तेऽन्तः खलु वा एष यज्ञस्य

एवान्तं गृत्वापंथात्पन्थामपि यन्त्यथो यथा वहीयसा प्रतिसारं वहन्ति ताहगेव तच्छन्दा ईस्यन्यौन्यस्यं लोकमुभ्यंध्यायन्तान्येतेनैव देवा व्यवाहयन्नैन्द्रवायवस्य वा एतदायतंनुं यचतुर्थमहस्तस्मिन्नाग्रयण

यद्दंशममहंदंशमेऽहंन्नैन्द्रवायवो गृंह्यते युज्ञस्यं (३१)

गृंह्यते तस्मादाग्रयणस्यायतंने नवमेऽहंन्नैन्द्रवायवो गृंह्यते शुक्रस्य वा एतदायतेनं यत्पश्चमम् (३२) अहस्तस्मिन्नैन्द्रवायवो गृंह्यते तस्मादैन्द्रवायवस्यायतेने

सप्तमेऽहं ञ्छुको गृंह्यत आग्रयणस्य वा एतदायतंनं यत्पष्ठमह्स्तस्मिञ् गृंह्यते तस्मा च्छुकस्यायतंनेऽष्टमेऽहंन्नाग्रयणो गृंह्यते छन्दा इंस्येव तिद्व वाह्यति प्र वस्यसो विवाहमाप्नोति य एवं वेदार्थो देवता भ्य एव युज्ञे सुंविदं दधाति तस्मांदिदमन्यौन्यस्मै ददाति॥ (३३)

एतद्वै पश्चमेऽहुत्रैष्ठंभ एतद्गृंह्यते युज्ञस्यं पश्चमम्न्यस्मा एकंश्च॥—[८]

प्रजापंतिरकामयत् प्र जांयेयेति स एतं द्वांदशरात्रमंपश्यत्तमाहंर् ततो व स प्राजायत् यः कामयेत् प्र जांयेयेति स द्वांदशरात्रेणं यजेत् प्रैव जांयते ब्रह्मवादिनों वदन्त्यग्निष्टोमप्रांयणा युज्ञा अथ् कस्मादितरात्रः पूर्वः प्र युंज्यत् इति चक्षुंषी वा एते युज्ञस्य यदंतिरात्रौ कनीनिके अग्निष्टोमौ यत् (३४)

अग्निष्टोमं पूर्वम्प्रयुश्चीरन्बंहिर्धा क्नीनिकं दध्युस्तस्मांदतिरात्रः पूर्वः प्र युंज्यते चक्षुंषी एव यज्ञे धित्वा मध्यतः क्नीनिकं प्रतिं दधित यो वै गायत्रीं ज्योतिःपक्षां वेद ज्योतिषा भासा सुवृगं लोकमेति यावंग्निष्टोमौ तौ पक्षौ येऽन्तंरेऽष्टावुक्थ्याः स आत्मैषा वै गायत्री

पृति प्रजापंतिर्वा पृष द्वांदश्घा विहिंतो यद्वांदशरात्रो यावंतिरात्रौ तो पृक्षौ येऽन्तरेऽष्टावुक्थ्याः स आत्मा प्रजापंतिर्वावेष सन्थ्सद्ध वै सुत्रेणं स्पृणोति प्राणा वै सत्प्राणानेव स्पृणोति सर्वासां वा पृते प्रजानां प्राणेरांसते ये सुत्रमासंते तस्मांत्पृच्छन्ति किमेते

ज्योतिःपक्षा य एवं वेद ज्योतिषा भासा सुवर्गं लोकम् (३५)

सन्थ्सद्धं व स्त्रण स्पृणाति प्राणा व सत्प्राणान् व स्पृणात् सवासा वा एते प्रजानां प्राणेरांसते ये स्त्रमासंते तस्मांत्पृच्छन्ति किमेते स्त्रिण इतिं प्रियः प्रजानामुत्थितो भवति य एवं वेदं॥ (३६) अग्निष्टोमौ यथ्सुंवर्गह्रोंकं प्रियः प्रजानां पश्चं च॥—————[९]

न वा एषों ऽन्यतोंवैश्वानरः सुवृगीयं लोकाय प्राभंवदूर्ध्वो ह वा

एष आतंत आसीत्ते देवा एतं वैश्वान् पर्योहन्थ्स्वर्गस्यं लोकस्य प्रभूत्या ऋतवो वा एतेनं प्रजापंतिमयाजयन्तेष्वार्भोदिधि तदृभ्रोति ह् वा ऋत्विक्षु य एवं विद्वान्द्वांदशाहेन् यजंते तेंऽस्मिन्नेच्छन्त स रसमहं वसन्ताय प्रायंच्छत् (३७)

यवं ग्रीष्मायौषंधीर्व्रषाभ्यौं ब्रीहीञ्छ्रदें माषित्लौ हेंमन्तिशिश्रिराभ्यान्तेनेन्द्रं प्रजापंतिरयाजयत्ततो वा इन्द्र इन्द्रों ऽभवत्तस्मांदाहुरानुजाव्रस्यं यज्ञ इति स ह्येतेनाग्रेऽयंजतैष ह वे कुणपंमत्ति यः सुन्ने प्रंतिगृह्णाति पुरुषकुण्पमंश्वकुण्पङ्गौर्वा अन्नं येन पात्रेणान्नम्बिभ्रंति यत्तन्न निर्णेनिजति ततोऽधि (३८)

मर्लं जायत् एकं एव यंजेतेको हि प्रजापंतिरार्भोद्वादंश् रात्रींदीक्षितः स्याद्वादंश् मासाः संवथ्सरः संवथ्सरः प्रजापंतिः प्रजापंतिवविष एष ह् त्वै जायते यस्तप्सोऽधि जायते चतुर्धा वा एतास्तिस्रस्तिस्रो रात्रयो यद्वादंशोप्सदो याः प्रथमा यज्ञं ताभिः सम्भरित या द्वितीयां यज्ञं ताभिरा रंभते (३९)

यास्तृतीयाः पात्रांणि ताभिर्निर्णेनिक्ते याश्चंतुर्थीरिष् ताभिरात्मानंमन्तरतः शुंन्धते यो वा अस्य पशुमित्तं मार्स्सर सौंऽत्ति यः पुरोडाशंम्मस्तिष्कर् स यः परिवापं पुरीष्र् स य आज्यंम्मुज्ञान्र स यः सोमङ् स्वेद्र् सोऽपि ह् वा अस्य शीर्षण्यां निष्पदः प्रितं गृह्णाति यो द्वादशाहे प्रतिगृह्णाति तस्मौद्वादशाहेन न याज्यंम्पाप्मनो व्यावृंत्त्यै॥ (४०)

अर्यच्छुदर्धि रभते द्वादशाहेर्न चुत्वारि च॥_____[१०]

एकंस्मे स्वाहा द्वाभ्याः स्वाहां त्रिभ्यः स्वाहां चतुर्भ्यः स्वाहां पुश्चभ्यः स्वाहां षुद्धाः स्वाहां सप्तभ्यः स्वाहां ऽष्टाभ्यः स्वाहां नवभ्यः स्वाहां दशभ्यः स्वाहेंकादशभ्यः स्वाहां द्वादशभ्यः स्वाहाँ त्रयोदशभ्यः स्वाहां चतुर्दशभ्यः स्वाहां पश्चदशभ्यः स्वाहां षोडशभ्यः स्वाहां सप्तद्शभ्यः स्वाहां ऽष्टाद्शभ्यः स्वाहैकान्न विर्शरयै स्वाहा नवंविरशत्यै स्वाहैकान्न चंत्वारिरशते स्वाहा नवंचत्वारि १ शते स्वाहैकान्न षृष्टी स्वाहा नवंषष्ट्ये स्वाहैकान्नाशीत्ये स्वाहा नवांशीत्ये स्वाहैकान्न शताय स्वाहां शताय स्वाहा द्वाभ्या ५

श्वताभ्या ধ स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (४१)

नवंचत्वारि शते स्वाहैका त्रैकंवि श्यातिश्च॥_____[११] एकंस्मे स्वाहाँ त्रिभ्यः स्वाहां पश्चभ्यः स्वाहां सप्तभ्यः स्वाहां नवभ्यः स्वाहै कादशभ्यः स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा पश्चदशभ्यः स्वाहां सप्तदशभ्यः स्वाहैकान्न विर्श्शत्ये स्वाहा नवंविरशत्ये

स्वाहैकान्न चंत्वारि ५शते स्वाहा नवंचत्वारि ५शते स्वाहैकान्न पष्टौ स्वाहा नवंषष्ट्रौ स्वाहैकान्नाशीत्यै स्वाहा नवंशित्यै स्वाहैकान्न श्ताय स्वाहां श्ताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (४२)

एकंस्मै त्रिभ्यः पश्चाशत्॥———[१२]

द्वाभ्याः स्वाहां चतुभ्यः स्वाहां षुड्धाः स्वाहां ऽष्टाभ्यः स्वाहां दशभ्यः स्वाहां चतुर्दशभ्यः स्वाहां षोड्रशभ्यः स्वाहां षोड्रशभ्यः स्वाहां विश्शृत्ये स्वाहाऽष्टानंवत्ये स्वाहां शृताय स्वाहा सर्वसमे स्वाहां॥ (४३)

द्वाभ्यांम्ष्टानंबत्ये षिष्ठ्वर्शितः॥———[१३]
त्रिभ्यः स्वाहां पुश्चभ्यः स्वाहां सप्तभ्यः स्वाहां नृवभ्यः स्वाहं त्रयोद्शभ्यः स्वाहां पश्चद्शभ्यः स्वाहां सप्तद्रशभ्यः स्वाहं स्व

सप्तद्शभ्यः स्वाहैकान्न विर्श्यात्ये स्वाहा नवंविर्शात्ये स्वाहैकान्न चंत्वारिर्शते स्वाहा नवंचत्वारिर्शते स्वाहैकान्न पृष्टी स्वाहा नवंषष्टी स्वाहैकान्नाशीत्ये स्वाहा नवंशीत्ये स्वाहैकान्न शताय स्वाहां शताय स्वाहा सर्वसमै स्वाहा॥ (४४)

त्रिभ्यौंऽष्टाचत्वारि॰्शत्॥——[१४] चतुर्भ्यः स्वाहाँऽष्टाभ्यः स्वाहाँ द्वाद्शभ्यः स्वाहां षोडुशभ्यः

स्वाहां विश्रयत्ये स्वाहा षण्णंवत्ये स्वाहां शृताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (४५)

चृतुर्भ्यः षण्णंवत्यै षोडंश॥_____

पुश्चभ्यः स्वाहां दुशभ्यः स्वाहां पश्चदुशभ्यः स्वाहां वि॰शृत्यै

श्तम्यः स्वाहा न्वम्यः श्तम्यः स्वाहा सृहस्राय स्वाहा सवस्म स्वाहाँ॥ (४९)

पृश्चाशते द्वात्रिरंशत॥———[१९]

श्ताय स्वाहां स्हस्राय स्वाहाऽयुतांय स्वाहां नियुतांय
स्वाहां प्रयुतांय स्वाहाऽर्बुंदाय स्वाहां न्यंर्बुदाय स्वाहां समुद्राय
स्वाहा मध्यांय स्वाहाऽन्तांय स्वाहां परार्धाय स्वाहोषसे स्वाहा प्रजवं ब्रह्मवादिनः किमेष वा आप्त आंदित्या उभयोः प्रजापंतिरन्वांयन्निन्द्रो वै सद्धिःन्द्रो वै शिथिलः प्रजापंतिरकामयतान्नादः सा विराडसावांदित्योंऽर्वाङ्कृतमा मेऽग्निना स्वाहाधिन्द्न्द्योंऽञ्चेतायं कृष्णायौषधीभ्यो

-[२१]

वनस्पतिंभ्यो विश्शतिः॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.

github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/